

Minecraft Story Mode Epizoda 1: Kamenný Řád



Minecraft Story Mode Episoda 1: Kamenný Řád

Úvod

1. Kapitola - Doma
2. Kapitola - Výstaviště na EnderConu
3. Kapitola - Chrám Kamenného Řádu

Dodatek od Oscara:

Úvod

Každá legenda nehledě na to jak dobrá, Časem zanikne.

Každým rokem se ztratí detail, až se z legendy stane jen mýtus. Částečné pravdy jinými slovy lži.



Legenda Endu (konce světa Minecraftové), legenda Kamenného řádu Žije jako jasný fakt v tomto světě.

Pouze světy s problémy potřebují hrdinové. Náš svět měl tu čest toho že jsme měli 4 hrdiny:

Válečník Gabriel, jeho všemocný diamantový meč porazí jakéhokoliv nepřítele.

Redstonová Inženýrka Eleguard , její nápady inspirovalo další léta vynálezu.

Bombardák Magnús, Kreativním použitím výbušní techniky koná dobro.

Architekt Soren, Stavitel světů a zároveň velitel kamenného řádu.

Tyto 4 se usilovali o to aby se usadili jako hrdinové. Jejich největší dobrodružství byl boj s ender dračicí. V endu kamenný řád skončil vítězně, S poraženou dračicí A legendou zapsanou do knih na věky.

Ale když jeden příběh končí další začíná.



1. Kapitola - Doma

Dostáváme se opět do normálního světa, V le-
se kde je tu postaven domeček na stromě.

Bydlí tu dva jedinci Jessie a Olivie.

Jo a ještě prasátko Ruben, jejich domácí maz-
líček.



Olivie se ptá Jessie-ho: „Bojoval bys radši se stem zombíků velikosti kuřat, nebo s deseti kuřaty velikosti zombíka?“

Jessie se zamyslí: „No, to si asi vezmu ta kuřata, ta přece nejsou tak zlá.“

Olivie se zasměje: „Ale zase si představ jejich obrovské nohy!“

Jessie s úlevou dodá: „No tak to jsem rád, že je to teoretická otázka a že tyto příšery neexistují.“

Olivie se hrábne do šuplíku a prohlásí: „Mám tady to světelné čidlo. Teď to jen potřebuje trochu redsto-
nového prachu a tyto žárovky by se měly večer zapnout.“

Olivie pokračuje: „Nechci nechat Rubena bez světla, když půjdeme na tu Stavěcí soutěž.“

Jessie vykřikne: „Ale Ruben půjde s námi!“

Olivie překvapeně: „Jako vážně?“

Jessie se zasměje: „No jasně že jo, co to je za otázku?“

Olivie s úsměvem: „No dobře no, ale nepřijde ti to divné, že ho bereš všude?“

Jessie s láskou: „Ruben je můj nejlepší kamarád.“

Olivie s hranou dotčeností: „Myslel jsem si, že já jsem tvůj nejlepší kamarád!?“

Jessie rychle odpoví: „Oba dva jste moji nejlepší přátelé!“

Olivie mávne rukou: „Nic jsem tím nemyslel, jsem rád, že jde s námi. Jen doufám, že se nám nebudou vy-
smívat jako minule.“

Jessie ji uklidňuje: „Ale, nestarej se o to, co si ostatní o tobě myslí.“

Olivie si povzdechne: „Já vím, ale není to moc motivující.“

Tu se náhle z podlahy ozvalo syčení, jako od creepera. Oba dva zděšeně pobírají, co můžou, aby se ubránili. Jessie se přiblíží k poklopu na zemi.

„BUM!“ vykřikne postava, která má na hlavě masku creepera. „Ha ha, dostal jsem vás!“ zavolá Axel. Jedná se o mohutnějšího chlapa a zároveň kamaráda Jessie a Olivie. Ruben z naštvanosti narazí hlavou do Axela, nic mu to neudělá.



Olivie s lehkým rozhořčením: „Axel, co ti hrabe?!“

Jessie naštvaně: „To nebyla sranda, Axeli, myslel jsem si, že máme na žebříku Creepera!“

Axel se brání: „Já jsem vám chtěl zlepšit náladu, a teď mě za to káráte?“

Jessie rozhořčeně: „Bál jsem se o život, chlape!“

Olivie změnila téma: „No nic, hele, vzal jsi ty rachejtle jak jsme se domlouvaly?“

Axel s úsměvem: „No jasně. Dokonce jsem i sehnal tento kostým ender draka pro Rubena.“

Jessie s nadšením: „Ty jo, ten vypadá jako fešák!“

Ruben s radostí kvičel a poletoval po místnosti.

Jessie poslal Axela a Olivii napřed. Potřeboval se připravit. Jessie si vzal s sebou Dřevěný meč, nůžky a ocel s křesadlem. Kouknul se na stojan pro brnění, který dostal jako dárek, a pomyslel si: „Jednou, jednou budu mít co tam dát.“

Jessie a Ruben se spojili s Axelem a Olivíí a vyrazili na Stavěcí soutěž EnderCon.



Axel cestou povídá: „Letošní EnderCon má dvě zajímavosti, které jsem zjistil. Ta první je, že letos bude hostem válečník Gabriel. A ta druhá je, že ten, kdo vyhraje tuto stavěcí soutěž, se s ním potká osobně.“

Jessie na to: „No to je úžasné! Kéž by tam byl i zbytek Kamenného řádu.“

Po nějaké době Olivie se zase rozmluví: „Ty jo, já nevím, hoši. Každý rok prohráváme, a ještě k tomu taháme s sebou Rubena letos.“

Jessie s úsměvem: „Ale prosím tě, věřím tomu, že to vyhrajeme! Hele, kdo ví, možná nám Ruben pomůže. Vlastně, když o tom tak přemýšlím, napadlo mě: Cílem této soutěže není jenom něco postavit, musíme něco stvořit, aby si toho všimla porota!“

Všichni tři se zastavili a koukali se na sebe.

Olivie: „No dobře, tak v tom případě, jak to uděláme?“

Jessie s nadšením: „Nepostavíme jenom něco funkčního, postavíme něco zábavného! Poté co postavíme ten stroj na rachejtle, postavíme ještě něco k tomu.“

Olivie žasne: „Ty tedy vaříš!“

Axel přemítá: „Abychom dostali reakci od poroty, musíme postavit něco strašidelného. Navrhuji postavit Creepera.“

Olivie namítne: „Nebyl by Enderman lepší? Upřímně se víc bojím Endermanů než Creeperů.“

Jessie s pevným hlasem: „Postavíme zombíka!“

Všichni tři se na sebe souhlasně podívali. Všichni tři plus Ruben dali ruce k sobě a s heslem „Tým!“ se pustili do práce.



Na to, aby se něco postavilo, potřebuješ stavební materiál. Bylo ještě dost času před soutěží, tak se rozdělili a šli sbírat. Jessie sebral dřevo a vlnu. Olivie nasbírala kytky. A Axel vzal hlínu a písek.

Axel spokojeně: „Víme, co chceme postavit, máme na to materiál. Jsme připraveni!“

Olivie odhodlaně: „Tento rok to bude jinak, nejsem jenom připravená stavět, ale jsem připravená vyhrát!“

A tu náhle za rohem zazní hlas kolemjdoucího: „Hezké prasátko, vy smradi!“

To jim moc na náladě nepřidalo. Dorazili už na místo. Vidí tu opět známí gang Ocelotů. Lukas je jejich hlavním velitelem. Oceloti mají na sobě motorkářské hadry, jsou to takoví drsníci.



Na vstupu v registrační budce se jich zeptali na jméno. „Tým“ je moc všeobecné jméno, tak Jessie rychle zaimprovizoval a řekl: „Řád Prasete!“

Olivie a Axel nevěděli, jestli to mají brát jako urážku, nebo to byla jen narážka na Rubena.

Tato skupina, Řád Prasete, se dostala na svůj pozemek, kde budou stavět.

Tu náhle Axel zpozoroval: „Maják! Oceloti mají maják! Ty jo, kde to sehnali takovou vzácnou věc?“

Olivie na to: „Oni nestaví jenom maják, oni stavějí duhový maják s měnící se barvou.“

Jessie s obavami: „Maják zní skvěle, to budeme mít co dohánět.“

Axel je okřikne: „Ale přestaňme se na ně koukat, zbytečně si zhoršujeme náladu.“

Aiden, jeden z Ocelotů si všiml, jak se na ně koukali, říká na ně: „No co to tady máme, to je snad řád klaunů! To si pište, že prohrajete. Stejně vás nepustí dovnitř do EnderConu s jídlem, které vezmete z domova!“ (Ukázal na Rubena.)

Jessie se naštve: „Hej, co kdybys chvíli držel pusu? Takovýhle kecý jsou pěkně nehezké!“

Aiden s úsměškem: „Pche, stejně prohrajete...“

Lukas, jejich hlavní velitel, se objevil a říká: „Hej, nech toho, máme tu práci! Nezapomeň, že musíme něco postavit.“

Vtom se zjeví další postava, Petra. Pozdraví Jessie-ho a Olivii, znají se.

Lukas Petře poděkuje za Nether hvězdu.

Jessie na to: „To jsi jim jako pomohl?“ Petra s úsměvem: „No jasně, tak proč ne? Každému pomůžu za správnou cenu.“

Lukas na to: „Hele, neberte si to osobně. Jestli jste na dobrém postavení s Petrou, tak to jste na dobrém postavení i s námi.“

Jessie: „Jo, tak to v pohodě, ale hele, ti tvoji spoluhráči se nechovají moc dobře.“

Lukas: „Ale prosím tě, jenom žertuji.“



Jejich konverzace byla přerušena megafonem: „Vítám vás na letošní Stavěcí soutěži EnderCon! Výherce tohoto ročníku bude mít svou stavbu vystavenou na EnderConu dnes večer na výstavišti. Výherci se také mohou osobně seznámit s Válečníkem Gabrielem!“

Z davu se ozve nadšené „hurá“.

Chvilí poté začala samotná soutěž.

Jessie, Olivie a Axel začali stavět kostru a mechanismus stroje na rachejtle. Ruben se zatím koukal, aby nepřekážel. Když už měli kostru hotovou, postarali se o vnější vzhled. Jak už se předtím domluvili, ozdobili tento mechanismus, aby vypadal jako zombík.

Olivie: „No tak teď už nám nic nezbývá, než to spustit.“

Když stroj na rachejtle spustili, vskutku fungoval a upoutal pozornost nejen poroty, ale i ostatních soutěžících. Z davu a od poroty zněla dost velká pochvala.

Ale ten jeden Ocelot Aiden, který jim předtím kazil náladu, se to nelíbilo. Říkal, že to je jen nabarvená vlna. Tak rozlil lávu poblíž. To způsobilo, že Rubenovi, který byl blízko, se zapálil kostým draka. Ruben pochopitelně utekl. Ale zároveň láva mířila k jejich stavbě. Dilema! Jessie se musel rozhodnout, jestli zachrání svého dobrého kamaráda Rubena, anebo pomůže zastavit lávu, než rozbije jejich stavbu. Bylo by to pěkně hnusné vůči



svému týmu jen tak odejít. Ale také to nevinné prasátko se mohlo jednoduše ztratit v lese. Jessie se tedy rozhodl, že zachrání svého kamaráda Rubena. Ovšem z nějakého záhadného důvodu šel za ním i Axel a Olivie. Holt, asi jim ve stresu nenapadlo, že by se mohli rozdělit.

Řád Prasete se rozhodl vydat do lesa hledat prasete Rubena.

Už hledali docela dlouho a začalo se stmívat. Jestli ho brzy nenajdou, možná už ho nikdy nenajdou .
Olivie řekla: „Hele, musíme se rozdělit. Dostanete se zpátky tím, že budete následovat světla z výstaviště.“

Jessie hledal za stromem, pod stromem, na stromě, ale nikde nic. Tu náhle zpozoroval prasečí stopu.
„Bingo, to je ona!“ pomyslel si. Šel tedy po prasečích stopách. Všiml si ale něčeho pozoruhodného – těch stop bylo víc. Jakoby to nebylo jenom jedno prase. Jessie našel cestou mrkvičku. Snad mu to pomůže vylákat Rubena. Po stopách pátral, až dorazil na malou pastvinku s prasaty. Ale Ruben nikde. Tu ale spatřil stoupající kouř. „Ježíš, to snad ne, snad se neupekl,“ řekl si. Až dorazil ke zdroji kouře, našel pouze kostým. Sice nenašel Rubena, ale alespoň se z něj nestala slanina.
Jessie jako zodpovědný člověk oheň uhasil a šel hledat dál. Už byla docela tma, bál se, že už na něj vyletí příšery. Dostal se na plácek s hodně vysokou trávou. V rohu louky viděl, jak se něco hýbe v trávě. Opatrně se přiblížil, a tu uviděl Rubena.

„No konečně, našel jsem tě!“ vyjekl Jessie.

Ruben vypadal docela zděšeně, a tak mu Jessie nahlídnul tu mrkev, kterou s nadšením sežral. Ihned se Rubenu zlepšila nálada. Jessie nebyl naštvaný z toho, že utekl. On za to sám nemůže.

Jessie: „Hele, pojďme, Rubene. Doufám, že máš energii, je to docela štreka. Snad tam dorazíme včas na výstavu. A snad nenarazíme na příšery cestou...“

Hned jak domluvil, objevili se dva zombíci z druhé strany louky. Jessie měl u sebe jen dřevěný meč. To není moc na to, aby porazil příšery. Jeho meč mu vystačil jenom na jednoho zombíka. Teď utíkali jak zbabělci. Utíkali, až se dostali do rohu louky. Rubena jeden zombík trefil a udělal mu modré oko. Jessie s naštvaností zombíka holou rukou popadl a zabil. Na všechny ale neměl sílu a zrovna když ho popadl pavouk, tak se tu objevila známá tvář, Petra. Petra rychle pomohla Jessie-mu s množstvím příšer a zbavila se jich.

Petra: „Pojď za mnou, rychle, tady venku nevydržíme dlouho.“

Jessie cestou popadl provaz, co tam spadl s pavouka.

Dostali se k dobře osvětlené jeskyni, kterou zjevně vlastnila Petra.

Petra: „Hele, když už jsi tady, něco ti chci ukázat.“

Vtom Petra vytáhla hlavu Nethrového Kostlivce.

Jessie: „Wou, to jsi jako riskovala život na to, abys sehnala takovouhle hlavu?“

Petra: „No spíš jsem riskovala, abych získala to, co dostanu za tu hlavu.“

Petra: „Lukas mi poradil o člověka v enderconu který mi za tuto hlavu dá diamant.“

Jessie: „Diamant? Tolik jo? Proč si to nejde vzít sám?“

Petra: „No víš, to je člověk, který na to nemá čas. A oceňuje dobrý byznys.“

Jessie spatřil kraftový stůl a povídá: „Wou, proč to tady máš?“

Petra: „Vždycky se hodí, třeba v případě, že se mi rozbije náčiní.“



Petra: „Viděla jsem, že jsi rozbil svůj meč. Jestli chceš, vyrob si tu nový. V truhle mám klacky a kamení.“

Jessie: „Díky, jsi moc laskavá!“

Jessie, Ruben a Petra vykoukli ven z jeskyně. Stály na mostě který sloužil jak vstup a výstup k jeskyni. Hned bylo v dálce vidět, jak je rozsvícené výstaviště EnderConu. Jessie si ihned všiml Majáku který mířil do mraků.



Jessie vyhlásil: „No jo, zase vyhráli ti mizerové Oceloti a Lukas.“

Petra na to: „Hele, Lukas je možná arogantní, ale v dosti situacích mi pomohl. Myslím si, že pomůže, když se s ním trošku lépe seznámíš. Není to takový Votruba, jak si myslíš.“

Jessie: „Ty jo, nevím, hele, co by si o tom mysleli Axel a Olivie.“

Petra: „To nejsou tvoji nadřízení. Zkus mít trošku otevřenou mysl.“

Jessie: „No dobře no, ale pojďme, ať to celé nepromeškáme.“

Tu se náhle na každé straně mostu objevily Creapeři, Nemohly pryč, zbývalo jim jen poslední věc, skočit z mostu a přistát bezpečně do vo-dy.



2. Kapitola - Výstaviště na EnderConu

Dostáváme se do EnderConu. Na Stavěcí soutěž navazuje výstaviště a oslava. Jessie a Petře se povede dojít do EnderConu. Uvnitř se opět setkali s Olivíí a Axelem.

Olivie: „Jessie, jste zpátky!“

Axel: „A Petra?“

Jessie: „Jo, Petra nás zachránila poté, co jsem našel Rubena. Za což jsem ti zapomněl poděkovat, takže děkuji, Petro.“

Petra: „Není zač.“

Olivie: „Ježíš, ale co se stalo Rubenovi? Má podlitinu u oka.“

Jessie: „Trefil ho zombík ještě předtím, než nás zachránila Petra.“

Axel: „Tak to jsem rád, že jste oba dva živí. Jo, a taky Petra.“



Jessie: „Vidím, že zase vyhráli Oceloti, co?“

Olivie: „No jo no, zase jsme prohráli. To je fakt nejhorší pocit, ty jo. Sice jako kamarád jsem ti musela pomoci najít Rubena, ale stejně mám z toho takový blbý pocit.“

Petra: „A dost! Poslouchat vás je fakt strašný. Horší než prohrát je ještě k tomu prohrát a dělat si z toho malér.“

Petra: „Hele, já a Jessie se musíme o něco postarat, vrátíme se.“

Jessie: „Jo, vlastně jo no.“

Olivie: „Heh, to jsi tedy ale... no nic, uvidíme se uvnitř.“

Axel: „Slyšel jsem, že tam bude dort!“

Petra potřebuje prodat tu hlavu Nethrového Kostlivce.

Petra: „Měli bychom se sejít tamhle v uličce. A prosím tě, s tím, jaké máš dobré štěstí, tak radši nemluv.“

Petra: „Hmmm, ještě se neobjevil. Nejsem si tak jistá, že jsme na správném místě. Zůstaň tady a hlídej, kdyby náhodou přišel.“

Jessie počkal, mezitím se Petra rozhlédla po okolí. V rámci toho, jak Jessie čekal, se objevila postava. Jessie-ho to kompletně vystrašilo. Tento pán se zmateně podíval a říká (kupce): „Hele, ty nejsi Petra. Mám se tu setkat s Petrou, a ne s takovouhle otravou. Dej mi jeden důvod, proč teď nemám odejít.“

Jessie vystrašeně: „No hele... Prostě pracuji s ní a můžeme začít, haha.“

Kupec: „Jo fakt? Kde máš tu hlavu?“

Jessie: „No víš...“

„IVOR!“ zazní z pozadí. Petra přišla zpět.

Petra: „Promiň, že jsem se zpozdíla, hledala jsem tě.“

(Kupec) Ivor: „No dobře, jsem sice trošku překvapen, že máš spolupracovníka. Tohle jsem fakt nečekal. Ale pojďme tedy pokračovat s obchodem.“

Petra podala hlavu Ivorovi.

Ivor: „Odměnu máš tam v truhle.“

Petra a Jessie opatrně otevřeli truhlu. Překvapil je ale ne diamant, nýbrž levný modrý drahokam – lapis lazuli!

„Podvodník!“ zakřičel Jessie.

Ale když se otočili, Ivor už byl pryč.

Petra zavelela: „Na něj!“

Po chvíli utíkání.

Jessie: „Ztratili jsme ho.“

Petra: „No jo, tak ho budeme muset zase najít!“

Petra, Ruben a Jessie šli hledat Ivora který Petře dluží diamant.

Na výstavišti potkal Jessie Lukase z Ocelotů a navzájem se pozdravili. Lukasovi bylo sice líto, že Jessie prohrál, ale to je holt život. Jessie nebyl příliš nadšený z toho, že Lukasův kamarád ublížil Rubenovi. Lukas ale necítil moc velkou vinu, protože on za to nemůže. Naopak, pochválil, že Ruben vypadá jako pěkný drsňák.

Jessie řekl Lukasovy o podvod který Ivor udělal Petře. Lukas na to: „Naštvat Petru takhle... na to nemám ani já takovou odvalu! Přeji dobré štěstí s hledáním“

Jessie spatřil postavu, která vypadala jako Ivor, a rychle za ní zašel. Když ji dohnal, zjistil, že se jedná o ženu s podobně dlouhými vlasy a stejným oblekem. Příšerně se omluvil a šel dál hledat

Když Jessie utekl za tou paní, ztratil Rubena.



Šel ho rychle hledat zase. Zašel ke stánku s prasaty a slyší známé kvičení.

Jessie na Řezníka: „Hej, máš moje prase!“

Řezník: „No nevím hele, ještě si za něj nezaplatil, nehledě na to že jsem ho ještě nenaporcoval.“

Jessie: „Jak to mluvíš o mém kamarádovi! Kde jsi ho našel?“

Řezník: „Hele, potuloval se tu jen tak na ulici, teď ho vlastním já“

Jessie toho už měl dost, sice ví že to není hezké ale vyhrotil mu mečem: „Dej mi, Rubena, ZPÁTKY!“

Řezník: „Ježíš Maria, tady ho máš ty jo!“



Jessie dorazil ke stojánku s kuřaty, kde našel zbytek gangu, a to Olivii, Axela a Petru. Jessie vysvětlil situaci Olivii a Axelovi, a oni se chtějí přidat do hledání. Tu náhle spatří Ivora, jak jde do sálu oslavy, která je ve velké budově. Narazili ovšem na vyhazovače, který hlídal vstup a kontroloval lístky. Bez lístku nikoho nepustí a lístky nikdo z nich neměl. Museli najít jiný způsob, jak se tam dostat. Všimli si toho, že se vyhazovač smrtelně bál kuřat. Mohli by osvobodit kuřata ze stojánku na kuřata. Tím by vyhazovače rozrušily a mohly jít dál. Kuřata se umísťovala vysoko a bohužel jsou mimo dosah a musí se nějak dostat nahoru.



Jessie si všiml stojanu na slizové koule. Když by udělal slizový blok, mohl by vyskočit a vypustit slepice na vyhazovače. U stánku vydávaly všem účastníkům 2 koule a dohromady měly jen 8.

Potřebovaly poslední slizovou kouli ale oni víc nedají. Tu spatřil Lukase který držel jednu kouli, tak mu Jessie poprosil o ní. Lukas štědře předal ale chtěl se přidat do pátrání po zloději.

Jessie: „Teď už jen osvobodit kuřata“. Jessie se odrazil od Axela a rázem osvobodil kuřata. Jak čekali, tak vyhazovač utekl a mohli jít dovnitř.

Vevnitř viděli zatím prázdné pódium. V zadní části viděly jak Ivor zašel postranními dveřmi do sklepa. Ná sledovali za ním.



Lukas předtím než šli do sklepa, se zeptal: „ Počkat, ale co hodláte udělat poté co ho chytíte?“

Jessie v klidu odpověděl: „Hele, hlavně potřebuje buď diamant nebo hlavu zpátky. Uděláme to co potřebujeme abychom se oplatily.“

Sklep byl slabě osvětlen loučemi a ocitoval se tu labyrint z knih, asi to byla stará knihovna.

Když začaly hledat Axel řekl: „Hele, tak co jestli na oplátku mu něco ukradneme. Přece není špatné zlodějovy něco ukrást ne?“

Olivie našťvaně: „To je od tebe pěkně hnusný Axeli!“

Jessie: „Hele, na krádež nemáme čas, pojď najít tu hlavu“

Petra našla zlatý meč v truhle a ptá se Jessie: „Hele, máš furt ten meč který sis vyrobil?“

Jessie: „Jó a už se mi hodil, musel jsem ho použít. Řezník ukradl Rubena“

Petra: „Wou, hezky pěkně... No nic, já si to vezmu“

Olivie se zlobivě koukla na Petru.

Axel našel koutek se spousta lektvarů. Vystupoval tu jeden lektvar který byl postaven na stolečku. Zářil krásnou růžovou barvou. „Čmajz“ Axel si ukradl lektvar.

Jessie: „To si myslíš že se toho nikdo nevšimne že tu chybí tak jasně postavený lektvar?“

Axel: „Koukej se a uť se“

Axel vzal podobně vypadající lektvar z poličky a položil na místo lektvaru který si vzal.

Olivia našla páčku u knihovny postavenou na stěně. Když páčku zatáhla, objevila se skrytá místnost. V této místnosti se ocitoval totem postaven do tvaru T.

Petra: „To je Písek Duší ale uprostřed, to nepoznávám.“

Uprostřed byl blok který byl oranžový zvenčí a měl na sobě svítící barevné kostičky ve tvaru 3x3 na bílém podkladu

Olivie: „Ten blok uprostřed je fakt divný.“

Jessie šel otevřít truhlu před totemem: „Uh, Hele, nevím jestli tohle je dobrá zpráva nebo špatná správa. Našel jsem 3 hlavy nether kostlivce.“

Petra: „On už měl 2 hlavy! Proč jich potřeboval víc?“

Lukas: „Písek Duší ve tvaru T a 3 hlavy nether kostlivce... On chce udělat PAKOSTNICI!“

Axel: „To je snad nejhorší příšera kterou znám!“



Právě v ten okamžik zazněli dveře, Ivor se vrátil. Všichni se rychle šli schovat. Byly v takovém spěchu, že nechaly hlavy v truhle. Olivie omylem shodila lahvičku na zemi, když Ivor šel cestou k pakostnici. Ivor se zastavil a šel prozkoumat ten šramot ale předtím než se přiblížil k Olivii tak Petra zakřičel na Ivora: „Hej!“

Ivor: „Co? Co tu děláš“

K Petře se přidali i ostatní.

Jessie: „Víme co chceš udělat, Ty chceš stvořit pakostnici!“

Ivor: „Jsi chytřejší než vypadáš.“

Tu náhle Ivor utekl a postavil Zlého železného golema který po naší tlupě zaútočilo. Naštěstí golem byl pomalý a podařilo se jim utéct do hlavního sálu.

Už se začalo s představením a sál se zaplnil. Gabriel: „Věřím tomu že každý se může stát hrdinnou!“ Všimly si ale toho že jim chybí Lukas.

Olivie: „Jestli není, tady, musí být furt dole ve sklepe“

Petra: „Nechtěla bych riskovat to že tu vyženeme golema do toho davu.“

Axel: „Hele když už jsme se tu dostaly tak bych rád viděl Válečníka Gabriela“

Jessie: „Tak tam půjdu sám když se tam nikdo netroufáte!“

Petra: „Sám jo? Tak to se zlepšuješ.“

Olivie: „Dobře, my mezitím zkusíme varovat Gabriela o tom co se děje ve sklepe.“

Jessie a Ruben se vydaly zpět do sklepa hledat Lukase. Jessie našel Lukase jak se chovával v truhle. Kolem byl příliš blízko k Lukasovy aby mohl utéct. Jessie vzal lahvičku a hodil ji po Golemovy aby ho vyrušil. Golem dal svoji pozornost na Jessie a Lukas utekl.



Jessie uhýbal golemovy jak mohl a vypadalo to beznadějně ale to se ozve kvičení Rubena, to zaskočí golema na tolik že Jessie měl šanci také utéct.

Všem třem se nakonec podařilo dostat zpět. Teď už Gabriel měl prostor na otázky kde se Axel snažil vysvětlit že ve sklepe se dějou strašidelné věci a že by se něco mělo udělat.

Tu se z davu ozve Ivor: „Gabrieli!“

Gabriel: „Počkejte si prosím na řadu“

Ivor: „Řekni mi kamaráde, doopravdy věříš tomu že kdokoliv může být hrdina?“

Gabriel: „Jasně, když se člověk dobře snaží“

Ivor: „Jo!?, Tak já jsem se málo snažil podle tebe jo?“

Gabriel: „Ivoro? To jsi fakt ty?“

Jessie v pozadí: „To je on, on po nás útočil ve sklepe!“

Gabriel: „To jsem tedy překvapen že tě vidím.“

Ivor: „No to si piš že budeš překvapen. Mám lepší otázku, proč jim neřekneš co se ve skutečnosti stalo Gabriely!“

Gabriel: „Vidím že čas z tebe udělalo pěkného Protivína“

Ivor: „A z tebe to udělalo pěkného blbce. Tyto lidi jsou tu od toho aby viděly sílu, tak já jim to tedy ukážu“

Ivor zašel ke stěně pódia a zatáhl za páčku. Následně vyjel z podlahy ten totem na pakostnici.

Jessie: „Zastavte ho!“

Bylo už pozdě, Ivor dal blok na Pakostnici a stvořila se příšera. Byla to pakostnice ale ne normální pakostnice, měla v sobe zvláštní blok(*Který jsem popsál dříve*).

Ivor se radostně zachechtal. „Zrůdo útok!“

Tato Pakostnice hned začala útočit po obecenstvu a zároveň si brala bloky se stěn místnosti a svého okolí. Pomocí nasbíraných bloků se zvětšovala.

Gabriel zavelel: „Nechte to na mě, Já to porazím. „ Gabriel svým diamantovým mečem se vrhnul do pakostnice a nic. Díky tomu speciálnímu bloku byla pakostnice nedobytná.

Ivor to už chtěl uklidnit, tak řekl: „Zrůdo, konec“

Zrůda nepřestala

Ivor Opět a hlasitěji: „ZRŮDO, KONEC“

Ale neposlechla...



Jessie: „Ta pakostnice se ti vymkla z rukou!“

Ivor: „Klid, mám náhradní plán. Tento lektvar ho uklidní.“

Ivor hodil ten lektvar který si myslel že byl správný. Pakostnici se bohužel nic nestalo.

Axel: „Promiň hele já jsem ti to ukradl. Tady máš ten správný.“

Ivor: „Pche, zlodějíček“

Petra si řekla pro sebe: „Máš co říkat...“

Těsně předtím než Ivor hodil správný lektvar, Pakostnice si z nasbíraných bloků udělalo štít aby chránil ten speciální blok. Hozený lektvar nezapůsobil. Až teď se to vymklo Ivorovy z rukou...

Ivor: „S příkazovým blokem takhle zakrytý jsou moje lektvary k ničemu“ A utekl.

Příkazový blok... No alespoň máme jméno toho podivného bloku.

Gabriel si všiml toho že naše parta Jessie, Olivie, Axel, Petra, Lukas a Ruben. Neutíkaly jako ostatní.

Gabriel: „Vy, neutíkáte. To jste opravdu odvážní. Ivor měl pravdu, sám nedokážu tuto zrůdnou příšeru porazit. Váš 5 statečných, prosím vás aby jste mi pomohly.“

Ruben zakvičel.

Gabriel: „No dobře, tedy 6... Musíme se dostat do chrámu, tam jsme v bezpečí. Až budeme tam, tento amulet nám ukáže kde je zbytek Kamenného řádu.“

Jessie: „Na co čekáme, hurá do chrámu, veď nás Gabrieli.“

Pakostnice se podařilo získat sílu přitahovat bloky a lidi fialovým paprskem. Během útěku se podařilo Lukasovy a Petře chytout do síly Fialového paprsku. Jessie se je snažil držet na zemi ale tyč kterou držel se ulomila. Naštěstí Gabriel ve vhodný okamžik, je stáhnu k zemi.

Teď už byly mimo území výstaviště Enderconu. Pakostnice už dosahovala velkých rozměrů a neustále se zvětšovala. Když pakostnice viděla jak někteří utíkaly pryč do lesa, začala střílet hlavy. Morbidní bylo že ty hlavy nebyly z normální pakostnice ale byly to hlavy těch co pakostnice vstřebala. Pakostnice dále rostla...



Gabriel: „Už jsme skoro tam. Honem do základny... Vnitřní část je dělaná z Obsidiánu, to nás jistě ochrání. Uprostřed je portál do Netheru, projděte portálem, vede tam cesta do chrámu.“

Vevnitř základny, Axel s nadšením prošel portálem, a zas vyšel na druhou stranu ale ve stejné dimenzi: „Uh, myslím si že to nefunguje“

Olivie: „No jasně, ten portál není zapálený“

Jessie: „Já věděl že se mi to bude hodit!“ vytáhl z kapsy ocel a křesadlo.



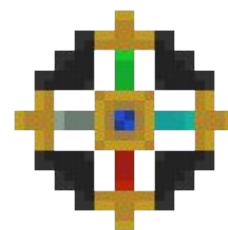
Gabriela a říká: „Díky! Ty jo ale když vidím tolik lidí v nouzi a já jim nemohu pomoci... Tohle nezastavím jen sám, musíme najít ty ostatní.“

Jessie: „ Ty ostatní, jací ostatní?“

Gabriel pokračoval: „Sorena už nikdo dlouho neviděl, ale ty ostatní... Musíte je najít! Vezmi si tento Amulet, hlídej ho, jde o život!“

Jessie: „Já! Jako já mám vzít něco tak cenného?“

Gabriel: „Vezmi to skrze portál a...“



Tu se probořila příšera do základny a uchopila Gabriela.

Petra a Lukas ještě neprošly portálem a Petra říká Jessie: „ Vy dva, jděte do portálu já to tady pohlídam.“

Jessie: „Prosím tebe Petro pojď s námi!“

Petra: „Hele, kdyby něco, sejdeme se u chrámu Jdi!“

Jak domluvila, tak ji také uchopilo chapadlo pakostnice.

Jessie prvně zachránil Petru. Gabriela se také snažil zachránit ale nepodařilo se mu to. Totiž, jedno chapadlo Jessieho odfláklo do portálu spolu s Lukase. Petra zůstala v základně. Trpělivě Jessie, Olivie, Axel, Lukas a Ruben čekaly než se z portálu vynoří Petra. Ale místo toho, se vynořil Ivor a hned za ním chapadlo pakostnice. Chapadlo vzalo portál a rozbilo ho. Už nemohly zpět a Petra zůstala na druhé straně, živá nebo mrtvá Nikdo neví.

Jessie: „Ivore, ty mizero!“

Ivor: „Všechno jste zkazily, ukradli jste mi lektvar a zničili jste mi moji chvíli slávy!“

Jessie byl bez slov ale chtěl mu dát pěstí.

Ivor: „Nemáš co říct? Mám pocit že si neuvědomuješ co jsi právě způsobil. Nic už tam nahoře nezbyvá, jen obrovská Pakostnicová Bouře.“

Axel: „Proč ztrácíme čas s konverzací tohoto grázla, musíme najít Petru!“

Ivor: „Ta holka, jó tu jsem viděl, šla opačným směrem. Tak odvážná, Ale ovšem je rozdíl mezi odvážností a hloupostí. A váš kamarád mi nepřípadal příliš inteligentní.“

Jessie: „Hele, nemluv takhle o ní ještě když jsi ji ještě k tomu podvedl. Kvůli tobě je teď uvízlá s tou příšerou.“

Ivor: „Mám pocit že máš teď už jiné starosti, dostat ze z netheru pryč.“

Tu se v daly ozval řev Ghásta.

Jessie: „Co to bylo?“

Ivor: „Nevím a nechci vědět“ Vypil lektvar neviditelnosti a odešel.

Když se otočily viděly tu zrůdu. „Ghast!“ vykřikly. A začaly utíkat.

Cestou našly vozíky na kolejích. Bingo, cesta do bezpečí. Všichni nastoupily do vozíků a jely. Trať vedla nad lávovým jezerem, musely se pevně držet vozíku aby nespadly.



Najednou se zjevila zeď lávy která jim bránila v cestě. Jessie viděl postranní páčku a doufal že pomocí ní se můžou dostat do bezpečí. Když Jessie přehodil páčku, najednou se zastavily. Ozvaly se zvuky mechanismu. Po čase se jejich část pozastavené trati posouval dolu bliž k lávě. Těsně nad jezerem byla zastávka, a hodně bočních tratí. Předtím než mohly zareagovat tak se jejich vozíky rozjely. Každý jinou tratí. Jessie volal: „Olivie!, Axel!, Lukas!, Rubene!“. Dostal odpověď od Rubena „Kvík“. Dvě tratě se najednou spojili vedle sebe. Ruben měl ve vedlejším vozíku nezvaného hosta, Kostlivce. Jessie vytáhl rychle svůj meč a Rubena zachránil tím, že kostlivce štouchnul do lávy.



Ted' už byly Jessie a Ruben pohromadě, předtím než si mohl něco říct, objevil se Ghast. „Bacha Rubene, skrč se!“ Ruben se sice skrčil ale Jessie ne. Měl ale vytažený meč a když Ghast vystřelil ohnivou kouli tak se koule odrazili od jeho meče a obrátila se zpátky na Ghasta. Tohle Ghasta zabilo. Jessie: „Vráceno Odesílateli.“

Najednou trať vedla prudce nahoru ale na vrcholku nebyla trať, byly v pádu. Dopadly na trať, předtím než se Jessie a Ruben vzpamatovaly, viděly před sebou zbytek Gangu Olivii, Axela a Lukase.

Jessie: „Fuj, tak všichni jsou v pohodě?“

Axel: „Jako... Žiju no... skoro.“

Po další Chvilí cestování, dorazily k stavbě která vpadala jako hlavní stanice.

Olivie: „To je rozsáhle, odsud se dostaneme snad všude po světě!“

Lukas: „Našel jsem portál.“

Olivie: „Počkej, to je sice portál do ven z tohoto pekla ale je tam také ta Pakostnice.“

Axel: „Tak kdo půjde jako první?“

Jessie: „Já půjdu jako první!“

Hrdinsky vstoupil do portálu



3. Kapitola - Chrám Kamenného Řádu

Na druhé straně Jessie narazil na malé jezírko. Kolem něj prostá příroda na kopci. Byla tma ale naštěstí Pakostnicová příšera nebyla vidět. V blízkém okolí nešel vidět chrám.

Postupně ostatní šly za Jessie a už byly všichni venku. Když se všichni rozhlídly, tak také neviděli Chrám. „Bylo by moudré postavit přístřešek na noc. Jsem unavený a nechce se mi bojovat s dalšími příšery.“

Vyhlásil Axel.

Rozhodli se postavit jednoduchou chatku z hlíny a šterku. Zvážíly udělat i domek na stromě ale to by trvalo příliš dlouho a navíc si můžou založit oheň v chatě z hlíny.

Vevnitř Jessie rozdělal oheň pomocí křesadla.



Axel: „Hele, koukejte co jsem našel v kapse. Sušenky!“ měl ale jenom 4, na Lukase sušenka nezbyla. Jessie viděl jak je skleslý Lukas, tak mu nabídl svoji sušenku. Lukas sice zpočátku odmítal ale Jessie usiloval. Axel nevypadal příliš nadšeně z toho že Jessie se choval tak hezky k Lukasovy.

Olivie chtěla zlepšit náladu, tak se zeptala Lukase : „Bojoval bys radši se stem zombíků velikosti kuřat, nebo s deseti kuřaty velikosti zombíka?“

Jessie: „Vybírej si pečlivě.“

Axel do toho našťavaně vstoupil: „Vy máte náladu žertovat?, vždyť Petra je furt v nebezpečí!“

Jessie se zamyslel a vyhlásil: „Petra by chtěla abychom si udržovaly dobrou náladu.“

Lukas: „No, Také si myslím že Petra by chtěla abychom se dostaly do Chrámu. Navrhuji hned ráno vyrazit. Navrhuji se ráno rozdělit a jít hledat...“

Axel do toho opět našťavaně vstoupil: „ Ty máš tedy náladu nás vést nás poté co jsi nás podrazil.“

Lukas už neměl náladu na to se hádat s Axelem a odešel z hliněné chaty.

Olivie a Jessie nebyly příliš nadšené z toho co Axel způsobil. Ale Axel se nenechal přesvědčit že udělal něco špatně.

Tu se náhle ozval zvuk bouřky, začalo pršet. Tahle noc bude krutá pro Lukase...

Ráno se probudili, slunce krásně svítilo a vyrazili hledat Chrám Kamenného řádu. Našli starou cestu postavenou z kamenných cihel. Po cestě narazili na Lukase, vypadal unaveně. Překvapil je když je jim nabídl jablka. Měli hlad, Jessie, Olivie a Ruben přijmu-ly jeho nabídku. Axel zaváhal ale nakonec neodolal svému hladu, také přijal jablko od Lukase.

Olivie: „To jsi se probudil tak brzy aby si tohle všechno udělal?“

Lukas: „Přemýšlel jsem o tom že se budeme muset najíst. Rád vstávám brzy, přece jenom: Ranní ptáče, dál doskáče.“

Jessie: „Já jsem si myslel že jsi se od nás odpojil?“

Lukas: „Také jsem si myslel. Večer jsem si udělal věž, byla tam zima a pak do toho začalo pršet...“

Olivie se začala koukat zlověstně na Axela a Jessie-ho.

Lukas: „Nedělejte si z toho problém, jsem vynalézavý a dokážu se přizpůsobit situacím. Alespoň to je co lidé o mě říkají. Jsem dobrým kamarádem...“

Lukas se otočil na Axela.

Lukas: „Většinou jsem dobrým kamarádem. Včera jsem nebyl nejlepším kamarádem ale to už je minulost. Důležitější je to že Petra potřebuje naši pomoc. Oklamal jsem ji jednou, neoklamu ji podruhé. Nehledě na tom jak se máme rádi, jsem teď spolu a hledáme Petru. Musíme spolupracovat až do konce.“

Jessie, Olivie a Axel byly dotčeny Lukasovými moudrými slovy. Vyrazili tak na cestu za chrámem kamenného řádu



Šli dál po cestě která postupně začala vypadat lépe až narazili na útes. Pomocí lián se dostaly na vrch útesu, tam spatřily chrám. Jessie spatřil znak který na chrámu který vypadal stejně jako na Amuletu který mu dal Gabriel předtím než ho vzala Pakostnice. Rozhodli se jít dovnitř.

Vevnitř už slabě svítily staré louče. Po zdech liány a pavučiny. Náhle se ozval zvuk pavouka. Tohle vystrašilo Rubena a rozeběhl se. Nešikovně Ruben šlápl na váhu která způsobila to že se za ni-

mi zavřely vrata. Už nemohly zpět. Tu ze zdech začali střílet šípy. Rychle se dostaly do zárubně dveří kde se nestřílelo. Bylo tam naštěstí dost prostoru pro všechny. Po chvíli čekání nevypadalo že by šípy přestaly.



Jessie: „Jsem tu uvíznutí!“

Lukas: „Nevěšme hlavy, pojďme něco vymyslet. Ta váha to všechno začala. Vsadím se že když ji znovu aktivujeme, tak ty šípy přestanou.“

Jessie: „Máme tu kraftový stolek, něco bychom mohly vyrobit.“

Olivie: „ Z čeho, všechny materiály jsem nechala doma.“

Jessie: „ Všichni vyprázdněte své kapsy a něco dáme dohromady.“

Lukas měl klacky, Olivie měla Pazourek a kus provazu, Axel měl kus peří a Jessie měl jen další kus provázku. Jessie ze zamyslel a vyrobil Luk a šíp. Zamířil skrz mrak letících šípů a vystřelil. Lukas měl vskutku pravdu, opětovnou aktivací váhy šípy přestaly. Šli dál.

Narazily na knihovnu, tu Jessie spatřil otevřenou knihu a začal číst:

„Bitva byla drsná, ale Kamenný řád Vyhrál. Zachránili tak zemi a zajistily klid a prospěch na věky...“

Lukas přerušil Jessie-ho: „No, tak zjevně ne na věky“ (Komentář ohledně Pakostnice)

Jessie dále Pokračoval: „Těchto 5 členů, Těchto 5 kamarádů, dali všechno aby se staly Hrdiny. Gabriel, Eleguard, Magnus, Soren a Ivor. Oni si udělaly svůj příběh, Oni zabily Ender Draka.“

Olivie: „Ivor byl součástí Kamenného rádu!?“

Olivie: „Legenda nepraví o tom že Ivor byl součástí Kamenného rádu.“

Jessie: „Oni ho vymazaly z historie.“

Jessie: „Musí být důvod proč o Ivoru se nemluví.“

Olivie: „Prostě ho vyjmulý z příběhu.“

Jessie: „Lhaly nám!“

Tohle bylo pro naši partu obrovským překvapením. Nesměli ale zapomenou na Petru.

Po schodech z knihovny šli nahoru, dostaly se do obrovské místnosti ve vrchní kopuli chrámu. Část zdí už chyběla ale chrám překvapivě furt stál. Na zdi byla mapa a uprostřed místnosti, pult s páčkami.

Jessie si vzpomněl že Gabriel říkal že Až budou v chrámu, tak že ten amulet ukáže kde je zbytek Kamenného rádu. Ale když vytáhl amulet, tak se nic nedělo.

Lukas: „ Ten amulet se asi musí nějakým způsobem aktivovat, pojďme zde hledat co by nám pomohlo.“

Lukas našel knihu ve které bylo popsáno že amulet byl používán k sledování aktuální polohy členů Kamenného rádu. Bohužel kniha neříkala jak se používal amulet.

Jessie si začal hrát s páčky, ty pak různě podsvítily různé části mapy. Když se mu podařilo rozsvítit celou mapu, tak se objevil světelný paprsek který mířil na mapu. Tento paprsek šel skrze podivuhodný stroj, na něm, obrys amuletu. Když Jessie amulet položil do stroje, světelný paprsek změnil barvu a rozdělil se na červený a zelený paprsek mířící na různé části mapy.



Našly to co chtěl Gabriel ukázat. Nevěděly moc o tom jak to funguje, je možné že to nefunguje v Netheru nebo to funguje jen na povrchu. Ví že musí zachránit Petru a Svět před Pakostnicí. Gabriel chtěl aby našli zbytek Kamenného řádu.

Axel: „Počkat, členů Kamenného řádů bylo 5. Proč nesvíí ostatní, to už jako vyhynuly?“

Jessie: „Víme že Soren se někam ztratil, to znamená že nám zbývá Mangus a Eleguard.“

Olivie: „Tak Hurá do toho!“

Lukas: „Já nejdu s vámi. Znáám Petru a ona se teď snaží vši silou se sem dostat. Zůstanu tu a budu ji očekávat.“

Jessie: „Jsi dobrým kamarádem, přeji ti ať se ti nic nestane.“

Lukas: „V době čekání na Petru, se budu snažit dostat tento chrám zpátky do pořádku abychom měli dobré opevnění. Hodila by se mi pomocná ruka. Který z vás by tu mohl zůstat?“

Olivie: „Musíme jít za Eleguard, ona je chytrá a určitě najde způsob jak Pakostnici porazit!“

Axel: „Snažíme se zničit Pakostnici, co se týče zničení, Magnus je králem destrukce!“

Jessie si musel vybrat. Jít za Eleguard s Olivíí nebo za Magnusem s Axelem. Ten kdo zůstal, bude pomáhat Lukasovy



To co si rozhodl, zjistíš v 2. epizodě.

Dodatek od Oscara:

Tohle je výňatek z videohry Minecraft Story Mode. Je to hra z roku 2015, do které byly přidány průběžně další epizody, poslední epizoda 2. Sezóny byla vydaná v roce 2017. Jediné co dělá člověk ve hře je že si vybere postavu a vybírá si klíčové věci co řekne ve hře. Např zdali se postaví Creeper, Ender Man nebo zombík. U Tohoto příběhu jsem si vybral možnosti které mi sedí na Jessie, hlavní postavu za kterou člověk hraje.

Bohužel v roce 2018 se ale herní studio Telltale Games, který tuto hru vydalo, zkrachovalo. První 2 sezóny této hry byly ještě do roku 2022 dostupný na Netflixu jako takový interaktivní film. V dnešní době se nedá koupit tato hra. Jediný způsob jak si tuto hru zahrát je si ji ukradnout z internetu. Sice je to protizákonné ale když není jiný způsob(legální způsob) tak jak si má člověk užít příběhu? To je proč dělám tento psaný příběh, aby se mohli lidi dozvědět kus historie nejpopulárnější hry Minecraft.

No jeden způsob je koukat na YouTube videa z té doby. Dokonce takhle jsem to viděl já. Já jsem totiž v roce 2016 koupil Minecraft Story Mode, bylo to v té době populární a dost mi to bavilo. Hru jsem koupil na iPadu a stála asi 500kč, což je docela dost za vide hru na Tablet. Co mě ale zarazilo je že na to aby jsi hrál další epizody jsi musel připlatit ještě víc. To už mi přišlo jako příliš, dát za hru pomalu 2000kč, tak jsem přestal. To je asi taky proč Telltale Games Zkrachovalo 🤔. No nicméně, jestli si chceš hru zahrát, tak se mi zeptej. Není to sice legální hrát bez placení ale já jsem za to zaplatil a Telltale se na nás vykašlal.

Jestli Kupování neznamená Vlastnění, Pirátství není Krádež.